

FORLÆNGET WEEKEND I AKUREYRI

Inger Frederiksen - nu også istöltrytter

Det er vel blevet forholdsvis almindeligt at tage på forlængede weekendophold til diverse (stor)byer. Nu kan nok ikke en gang

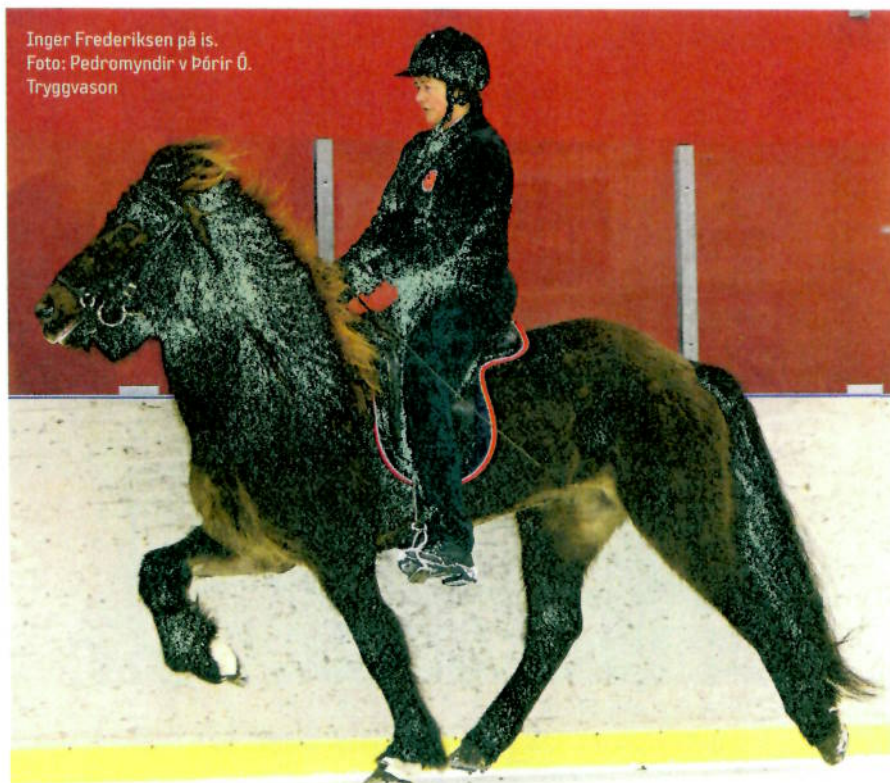
den mest inkarnerede Akureyri-fan kalde byen for en storby, men det var under alle omstændigheder dér, jeg valgte at tage på tur i midten af februar, og ikke en helt almindelig en af slagsen.

I 2010 var jeg på hesteindsamling hos Sandra Marin og Ragnar Stefansson, der den gang boede i nærheden af Blondous og jeg har siden fulgt med i deres liv dels via facebook og dels på deres hjemmeside. I slutningen af 2011 flyttede de til en ny gård nær Akureyri: Hléskógar med endnu bedre faciliteter for deres træningsstald.

Da jeg i starten af december så, at de udbød en tur til åbent Bautatölt i Akureyri's skøjtehal, måtte jeg straks vide mere og inden jeg rigtig fik tænkt mig om, havde jeg bestilt fly, hotel til hjemturen og ikke mindst meldt mig som deltager til at ride konkurrence den 18. februar i istölt. Først bagefter googlede jeg lidt mere og fandt en video fra finalen – ups, måske havde jeg lige gæbt over lidt for meget.

Flere var bekymrede på mine vegne over at skulle på is, men jeg kender Sandra og vidste, at hvis hun mente jeg kunne, så var det helt sikkert at gøre det.

Jeg fulgtes med et svensk ægtepar fra Kullaberg i Skåne – nogenlunde samme aldersgruppe som mig. Sandra og Raggi havde på forhånd udset, hvilke heste vi skulle ride (de havde jo set os ride før) og det var perfekte valg. Jeg fik en stor 7-års vallak efter Smári frá Skagaströnd og vi fandt let hinanden på de få gange vi havde til at træne inden. Torsdag trænede vi i ridehus

William McLaughlin/nightskypictures.com

og lærte ikke mindst at ride mere frem. Fredag havde vi let træning hjemme, inden vi om aftenen i en mindre snestorm læsede fire heste og kørte til Akureyri for at træne på isen. Vi fik nok 3-4 omgange på isen, men det føltes ganske ok, og da vi kom hjem, så vi video og kunne igen konstatere, at vi bare ikke rider nok fremad.

Selve konkurrencen var lørdag aften kl. 20, så vi havde god tid til at ordne heste og sadeltøj.

Vi kunne se på Hestafrettirs islandske side, at vi var berømte, inden vi overhovedet var kommet frem. Selv om det er den eneste åbne konkurrence i istølt i Island og folk kommer langvejs fra, så havde de aldrig haft deltagere, der fløj ind fra andre lande for at være med. At de havde fået mig gjort til svensker var en detalje som jeg havde løst ved at ride i sort sweatshirt med DI-mærket på ryggen og et lidt mindre på brystet.

Vi var tre »turister« og Raggi, der skulle deltage og jeg skulle på som den tredje af os. Man rider i heat med en anden, og vi var blevet indprentet, at vi ikke måtte lade os distrahere af den anden rytter, men bare ride vores eget ridt: første omgang i langsom tølt (ikke helt så langsom som det bruges i Sverige og Danmark), derefter tydelig øgning på langsiden ligeså tydelig nedtagning og kort tølt på kortsiderne

Vinderen Guðmundur Karl Tryggvasson. Foto: Pedro-myndir v Þórir Ó. Tryggvason

og til slut fegurðartølt (vi omdøbte det til turisttølt, men det handler om at vise hesten, hvor den tager sig bedst ud i gangarten og efter vores instrukser fra Raggi, var det altså i hurtigt tempo). Jeg red alt,

hvad jeg kunne og forsøgte kun at nyde, at jeg var til stede samt at huske at ride fremad. Det lykkedes ganske pænt (4,93 i gennemsnit, og Sandra havde bemærket, at den dommer, der også har dømt til VM, ▶

William McLaughlin/nightskypictures.com

gav mig 5,5). Når man kun har redet en hest ganske få gange og på ingen måde er professionel rytter, så er det vel ok.

Den interne konkurrence mellem svenskerne og mig faldt ud til min fordel. Magnus fik 4,33 og Yvonne fik desværre ikke point, da hun blev forvirret over den anden rytter, der blev færdig før hende.

Efter konkurrencen var slut, var der fest i Akureyri's flotte ridehus og efter at de lokale havde set os lidt an, så var der flere, der skulle høre om, hvem vi var og som kommenterede på, at de syntes det var sjovt, at vi deltog. Klokkeren var 03.30, før vi havde hestene i boks og selv kunne kravle i seng.

Sandra og Raggi regner med at gøre det til en tradition fremover og tilbyder plads til 4-5 øvede ryttere – gerne med konkurren-

ceerfaring. Jeg kan kun anbefale denne fantastiske oplevelse, og både jeg og mine nye svenske venner overvejer, om det skal være en tradition fremover, at vi kæmper mod hinanden.

A-finalen blev i øvrigt meget pudsigt vundet af arrangøren af konkurrencen, nemlig indehaveren af restauranten Bautinn.

Sandra og Raggis hjemmeside hedder www.hestanet.net og her kan man finde oplysninger om deres andre ture også.

Resultater

Nr. 1	Guðmundur Karl Tryggvasson	Randaín frá Efri-Raudalæk	7,58
Nr. 2	Baldvín Ari Guðlaugsson	Senjor frá Syðri-Ey	7,38
Nr. 3	Ísölfur Lindal	Kvaran frá Læjamóti	7,33
Nr. 4	Anna-Kristín Friðriksdóttir	Glaður frá Grund	7,13
Nr. 5	Hans Friðrik Kjerulf	Stórval frá Lundi	6,79

Hvad skal føllet hedde?

Find det helt rigtige navn i vores lille navnebog: Islandske hestnavne

Kr. 50,- + porto

Bestil på islandshest.dk

Juridiske spørgsmål om heste?

Pernille Skinnerup

Frydenborgvej 27E
3400 Hillerød

Tlf.: 48 22 20 45
pernilleskinnerup.dk